

Sanguine

A dorbézolás és mulatozás Istene

A következő szemelvényt egy híres kalandozó naplójából állítottuk össze, aki a harmadkor végének zűrzavaros időszakában élt. Vélhetően tevékenyen részt vett a Septim ház kiirtásában, s köze volt azokhoz az eseményekhez, amelyek Mehrunes Dagon megidézéséhez, s ezt követően kiűzéséhez vezettek. Ránk mégis csak a daedra hitről írott feljegyzései maradtak, amik jól tükrözik annak a kornak szálnalmas voltát, ahol egy ilyen ember is neves hős lehetett. A bejegyzéseket a jobb érthetőség kedvéért nem időrendben, hanem ABC renben közöljük.

(katt a nagyobb felbontásért a képre)

A vad mulatozásokért felelős daedra szentélye Fladus Calidiussal történt vad mulatozásunk közben került szóba az skingradi Harcosok Céhében. Még mielőtt kijózanodva észbe kaptam volna, ott is álltam a pocakos daedra szobra előtt, mialatt Engorm azt sutyorogta a fülembe, hogy a herceg jó szívvel venne némi itókát, lehetőleg egy kis cryodiili brandy-t. Sajnos csak egy üveggel volt nálam, amit még a Main Ingredientben vettem a császárvárosban, nehéz szívvel ajánlottam hát azt fel.

Sanguine hangja egy kicsit jobb kedvre hangolt, videran ecsetelte, hogy Aleissa Caro bárónő Leyawiinban nagy vacsorát ad, ami minden bizonnyal oly száraz és unalmas lesz, mint ő maga. Ezért, ha volnék oly szíves, látogassam meg őket, s dobjam fel egy kicsit a hangulatot az általa tanított "meztelen valóság" varázslattal. Ez jó módjának ígérkezett, habozás nélkül bele is fogtam. Leyawiin kicsit távol esett jelenlegi helyemtől, ezért egy karavánhoz csatlakoztam, hogy mihamarabb odaérjek. Valamivel napnyugta előtt érkeztem meg, s bár a meghívottak listáján nem szerepeltem, nagy garral léptem az ajtónálló elé. Ő kért, hogy várjak még néhány percet, mert a vacsora csak délután 6-kor kezdődik.

Mikor az estélyt hivatalosan is megnyitották ismét próbálkoztam az örnél, aki némi pénzmagért cserébe beengedett (70-es disposition kell neki, vagy a ruhánk/páncélzatunk értéke elég magas legyen), s reményének adott hangot, hogy ezt nem fogja megbánni. A helyében én erre egy fabatkát

nem tettem volna, s néhány másodperc után ő is tisztába jött ezzel. Kicsit felmértem a terepet, mivel láttam, hogy a vendégek egy hosszú asztal mellett ülnek, s a varázslat hatósugarába egyszerre nem fognak beleférti.

Az őrtől a lehető legtávolabbi sarokba húzódtam és gyorsan elmondtam a daedra által tanított cifra varázsigét, egyszer az asztalfőre, egyszer pedig a távolabbi végére. Egy másodperc múltán a vendégek szembesültek egymás meztelen valóságával, minden bizonnyal ruhájukban jobban tetszettek egymásnak, mert sikoltozva rohangáltak fel, s alá alsóneműben, míg egyik ór - kevés humorérzékről téve tanubizonyságot - letartóztatott. Mivel az én ruházatom és minden felszerelési tárgyam áldozatul esett a varázslatnak, nem tudtam kifizetni a büntetést, s kénytelen voltam börtönben tölteni néhány napot.

Nyilván el is lehetett volna menekülni előlük, de ehhez nem éreztem magamban elég lelkiert. Miután kijöttem a börtönből, a szentély felé vettem az irányt, itt a daedrával rötyögve beszéltek ki az estély eseményeit, majd nekem adta a Sanguine Rose botot (summon daedra on self), s felhívta a figyelmem, hogy a felszerelésem hiánytalanul meglelem a közeli ládában.